

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ OROSZ FÖDERÁCIÓ KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN BUDAPESTEN, 1994. ÁPRILIS 1-JÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és az Orosz Föderáció között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyondóok területén Budapesten, 1994. április 1-jén aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és az Orosz Föderáció által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőztető és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Orosz Föderáció által a letéteményeshez 2019. június 18-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg az Orosz Föderáció részéről 2019. június 18. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és az Orosz Föderáció hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási szöveg letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, az Orosz Föderáció esetében pedig 2019. június 18. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, az Orosz Föderáció esetében pedig 2021. október 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók Magyarországon:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra;

és

az Orosz Föderációban:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2023. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2023. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ OROSZ FÖDERÁCIÓ KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és az Orosz Föderáció,

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. és 3. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Attól az óhajtól vezéreltetve, hogy továbbfejlesszék gazdasági kapcsolataikat és erősítsék együttműködésüket az adózás terén,

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlenül részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyoadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Államban annak jogszabályaival összhangban állapítanak meg, a kivetés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak vagy vagyoadónak tekintendők mindazok az adók, amelyekkel a teljes jövedelmet vagy a teljes vagyont, illetve a jövedelem vagy vagyon egyes elemeit terhelik meg, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből, valamint a tőke értéknövekedéséből származó nyereség utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a jelenleg érvényben lévő következő adókra terjed ki:

a) a Magyar Köztársaságban:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadójára,
- (ii) a társasági adóra,
- (iii) a földadóra,
- (iv) az építményadóra

(a továbbiakban: magyar adó);

b) az Orosz Föderációban: az Orosz Föderáció alábbi törvényeivel összhangban megállapított adókra:

- (i) a vállalatok és szervezetek nyereségadójáról szóló törvény,
- (ii) a bankok jövedelmének adóztatásáról szóló törvény,
- (iii) a biztosítási tevékenységből származó jövedelem adóztatásáról szóló törvény,
- (iv) a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvény,
- (v) a vállalatok vagyoadójáról szóló törvény,
- (vi) a magánszemélyek vagyoadójáról szóló törvény

(a továbbiakban: orosz adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást adójogszabályaik minden lényeges megváltoztatásáról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) az „Orosz Föderáció” földrajzi értelemben az Orosz Föderáció területét jelenti, beleértve területi vizeit és gazdasági zónáit, valamint a kontinentális talapzatot, amelyek felett az Orosz Föderáció (Oroszország) felségjogokat vagy a nemzetközi joggal összhangban álló jogokat és joghatóságot gyakorolhat, és amelyeken adójogszabályai hatályban vannak;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Orosz Föderációt jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés a jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelenti, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy üzleti tevékenységét, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy üzleti tevékenységét jelenti;

g) a „nemzetközi szállítás” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által üzemeltetett tengeri és belvízi hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó, a légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) az Orosz Föderáció esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másként meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, állandó tartózkodási helye, a bejegyzés helye, az üzletvezetés helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján ebben az Államban adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő jövedelemforrásuk vagy vagyonuk alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyikben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyiknek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgárának tekinti, vagy egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárás keretében rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kitermelésére szolgáló egyéb telepeket.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési és berendezési munkálatok és az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenység csak akkor képez telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire való tekintet nélkül a „telephely” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a következőket:

a) az olyan létesítményeket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére különböző javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzletviteli helyet, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, ha ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, illetve üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely révén, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtatlan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyontól (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) szerez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyekben ez a vagyon van. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyontartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Tengeri és belvízi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban fejt ki ott lévő telephelye révén. Amennyiben a vállalkozás így

módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek a telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működtetésével kapcsolatban merülnek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merülnek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen a telephely által a vállalkozás részére történő pusztán megvásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtégeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, azon cikkekre vonatkozó rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállításból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet a Szerződő Államok egyikében belföldi illetőségű személy tengeri és belvízi hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

A jövedelem kiigazítása

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség (jövedelem), amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez (jövedelméhez) hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben

állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű. Ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10%-át.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak a Szerződő Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereségre vagy jövedelemre tesz szert a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kötődik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. Az a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi illetőségű személy a kamat haszonhúzója.

2. Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár jogot ad az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekkel kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

3. Az 1-2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Jogdíj

1. Az a jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi illetőségű személy a jogdíj hasznahúzója.

2. Az e cikkben használt „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hangszalagokat) szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások, számítógépes programok használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

5. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznahúzó, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a hasznahúzó ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével megadóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri és belvízi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek elidegenítéséből, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozásból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyre az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből szerez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munkából származó jövedelem

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban történő nem önálló munkavégzésért kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) (i) a kedvezményezett az adott naptári évben egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet az Orosz Föderációban, vagy

(ii) a kedvezményezett bármely 12 hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet Magyarországon; és

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az olyan térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban történő nem önálló munkavégzésért kap, adómentes ebben a másik Államban:

a) az építési területtel, építkezési, szerelési és berendezési munkálatokkal és az ezekhez tartozó felügyeleti tevékenységekkel kapcsolatosan az Egyezmény 5. Cikkének 3. bekezdésével összhangban;

b) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri és belvízi hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén történő nem önálló munkavégzés tekintetében.

16. Cikk

Az igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók jövedelme

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelmet nem az előadóművésznek vagy sportolónak magának, hanem egy másik személynek kell

betudni, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha erre a tevékenységre a Szerződő Államok, politikai egységeik vagy helyi hatóságai közötti csereprogram keretében kerül sor és azt teljes mértékben az egyik Szerződő Állam vagy a másik Szerződő Állam, politikai alegységeik vagy helyi hatóságai közpénzeiből fedezik.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és a hasonló térítések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgáltatásból származó térítés

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgáltatásért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgáltatást abban az Államban teljesítették és a természetes személy abban az Államban belföldi illetőségű személy, aki

(i) annak az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált abban az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgáltatásért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban belföldi illetőségű és annak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgáltatásért járó térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Kifizetések diákoknak, szakmunkástanulóknak, tanároknak és kutatóknak

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan diákok vagy szakmunkástanulók kapnak ellátásukra, nevelésükre vagy képzésükre, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy oktatási célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az olyan tanároknak vagy kutatóknak kifizetett térítés, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag kutatások végzése vagy egyetemen, főiskolán vagy más felsőoktatási intézményben történő oktatás céljából tartózkodnak, adómentesek az elsőként említett Államban, amennyiben az ilyen kifizetések a másik Államban lévő forrásokból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkezzenek is, csak ebben az Államban adózthatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban az ott lévő állandó bázisáról szabad foglalkozást végez, és az a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzése céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon ebben a másik Államban adóztható.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri és belvízi hajókból, légi járművekből vagy közúti szállító járművekből álló vagyon, illetőleg az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak ebben az Államban adóztható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden más része csak ebben az Államban adóztható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

1. Magyarország esetében:

a) amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban az Orosz Föderációban adóztható, Magyarország a b)-c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól.

b) amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészeket élvez, amelyek a 10. Cikk rendelkezéseivel összhangban az Orosz Föderációban adózthatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból egy olyan összeg levonását, amely megegyezik az Orosz Föderációban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a hányadát, amely az Orosz Föderációból származó ilyen jövedelemrészekre esik,

c) amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesítve van az adóztatás alól Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont;

2. az Orosz Föderáció esetében:

- ha az Orosz Föderációban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemre tesz szert, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében Magyarországon adóztható, az ilyen jövedelem vagy vagyon után Magyarországon fizetendő adó összegét le kell vonni abból az adóból, amelyet az ilyen személy jövedelmére vagy vagyonára az Orosz Föderációban vetnek ki. Az a levonás azonban nem haladhatja meg az ilyen jövedelemre vagy vagyonra az Orosz Föderáció törvényei és jogszabályai szerint számított adóösszeget.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára nem írható elő a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő bármilyen kötelezettség, amely más vagy terheesebb, mint a másik Államban belföldi illetőségű személyek számára hasonló körülmények között előírt vagy előírható adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai.

3. E cikk nem értelmezendő oly módon, hogy az egyik Szerződő Állam köteles a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, könnyítést vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket az előbbi Államban belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

4. Kivéve, ha a 9. Cikknek, a 11. Cikk 4. bekezdésének vagy a 12. Cikk 5. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételekkel levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha ezeket az először említett Államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai számára, amelyek vagyona egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem írható elő az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettség, amely más vagy terheesebb, mint az az adózás és az azzal járó kötelezettségek, amelyeket ezen elsőként említett Állam hasonló vállalkozásai számára írnak vagy írhatnak elő.

6. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy az egyik Szerződő Államot a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára nyújtandó olyan adókedvezményekre kötelezik, amelyeket az elsőként említett Állam harmadik államban belföldi illetőségűek számára biztosít e harmadik államokkal kötött adómegállapodások rendelkezései alapján.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései reá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ez a személy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, előterjeszheti ügyét annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülő nehézségeket vagy kétségeket egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A

Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos perléssel vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági döntés alapján nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők oly módon, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek; vagy

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be; vagy

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli intézmények tisztségviselői

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai és a konzuli intézmények tisztségviselőinek adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezmény megerősítést igényel.

2. Az Egyezmény a megerősítő okmányok kicserélésének napján lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók lesznek:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelmekre; és

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított ötéves időszakot követően bármelyik naptári év végét legalább 6 hónappal megelőzően, diplomáciai úton eljuttatott írásbeli értesítéssel felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően keletkezett jövedelmekre; és

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

Készült Budapesten, 1994. április hó 1. napján, két eredeti példányban, magyar, orosz és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg szolgál hivatkozási alappal.